

ΠΛΗΡΩΜΕΝΟ
ΤΕΛΟΣ
Κ Κ Α
1 1 9 8

ΕΛΤΑ
Hellenic Post

ΚΩΔΙΚΟΣ ΕΝΤΥΠΟΥ 21 - 0122

«Οὐκ ἀρνησώμεθά σε Φίλη Ὁρθοδοξία...»

Ἡ ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ

«ΣΤΗΚΕΤΕ ΚΑΙ ΚΡΑΤΕΙΤΕ ΤΑΣ ΠΑΡΑΔΟΣΕΙΣ» (Β' ΘΕΣΣΑΛ. Β' 15)

ΙΔΡΥΤΗΣ ΑΝΔΡΕΑΣ ΒΑΠΟΡΙΔΗΣ

ΕΤΟΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ 1928

ΔΙΜΗΝΙΑΙΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΩΝ ΓΝΗΣΙΩΝ ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΜΑΡΤΙΟΣ-ΑΠΡΙΛΙΟΣ 2026, ΕΤΟΣ 76^{ΟΝ}, ΑΡ. ΦΥΛ. 1051 ΑΘΗΝΑΙ (Τ.Κ. 106 82), ΟΔΟΣ ΚΑΝΙΓΓΟΣ 32 (Γ' ΟΡΟΦΟΣ)

Ὁ Ταξιάρχης (Ἄρχων Μιχαήλ) στὰ Νένητα Χίου,
Κυριακὴ τῶν Μυροφόρων, 13/26-04-2026

ΑΝΑΣΤΑΣΙΜΟ ΜΗΝΥΜΑ 2026

«Κατήλθες ἐν τοῖς κατωτάτοις τῆς γῆς, καὶ συνέτριψας μοχλοὺς αἰώνιους, κατόχους πεπεδημένων Χριστέ, καὶ τριήμερος, ὡς ἐκ κήτους Ἰωνᾶς, ἐξάνεστης τοῦ τάφου» (Εἶρμος στ' Ὁδῆς Κανόνος Ἁγίου Πάσχα)

Ο Κύριός μας Ἰησοῦς Χριστὸς ὅταν τοῦ ζήτησαν «σημεῖον ἐκ τοῦ Οὐρανοῦ» (Ματθ. 16, 1) γιὰ νὰ Τὸν πειράξουν οἱ ὑποκριτὲς Φαρισαῖοι καὶ Σαδδουκαῖοι, ἀπάντησε σὲ αὐτοὺς καὶ στοὺς ὁμοίους τοὺς ἀσεβεῖς ὄλων τῶν ἐποχῶν, ὅτι αὐτὸ πού θὰ δοθεῖ θὰ εἶναι «τὸ σημεῖον Ἰωνᾶ τοῦ προφήτου» (Ματθ. 16, 4).

Ὅπως ἐκεῖνος ἔμεινε ἀπαθῶς μέσα στὴν κοιλιὰ τοῦ κήτους ἐπὶ τριήμερον καὶ μετὰ ἐξῆλθε, ἔτσι καὶ ὁ Κύριος ἀφοῦ σταυρωθεῖ καὶ ἐκπνεύσει κατὰ τὸ ἀνθρώπινο, θὰ παραμείνει ἐπὶ τριήμερον στὴν κοιλιὰ τοῦ μεγάλου κήτους τοῦ θανάτου, καὶ κατόπιν θὰ ἀναστηθεῖ.

Ὁ Ἅγιος Γρηγόριος Παλαμᾶς γράφει χαρακτηριστικά: «Ὁ ἴδιος ὁ Προαιώνιος Λόγος τοῦ Θεοῦ, τοῦ ὁποῦ τυπὸς ἦταν ὁ Ἰωνᾶς, κατήλθε ἀπὸ τοὺς οὐρανοὺς στὴν γῆ, ὅπως ἐκεῖνος στὴν Ἰόππη. Καὶ ἀφοῦ παραδόθηκε στοὺς πειρασμοὺς καὶ στὰ Πάθη, ὅπως ἐκεῖνος στὰ κύματα, κατήλθε διὰ τοῦ θανάτου στὰ κατώτατα σημεῖα τῆς γῆς, ἀφοῦ καταβροχθίσθηκε ἀπὸ τὸν ἄδη, ὅπως ἐκεῖνος ἀπὸ τὸ κῆτος. Καὶ ἀφοῦ ἀναστήθηκε ἀπὸ ἐκεῖ σὲ τρεῖς ἡμέρες, ὑποσχέθηκε οὐράνια Βασιλεία στοὺς μετανοοῦντες, καὶ ἀποσαφήνισε κι ἐκῆρυξε σὲ ὅλους τὰ ἔργα τῆς μετανοίας» (Ὁμιλία ΛΘ', Ρηθείσαν ἐν Λιτῇ, 11, ΕΠΕ 10, σ. 506).

Η Ανάσταση τοῦ Κυρίου ἦταν, εἶναι καὶ θὰ εἶναι τὸ μεγαλύτερο σημεῖο, τὸ πιὸ τεράστιο θαῦμα στὴν ἱστορία τοῦ κόσμου τούτου· διότι πρόκειται γιὰ τὴν κραταιὰ νίκη κατὰ τοῦ φοβεροῦ θανάτου καὶ γιὰ τὴν ὑπερίσχυση καὶ καθιέρωση τῆς ἀλήκτου ζωῆς καὶ ἀθανασίας!

Οἱ ἄνθρωποι ἄνευ Χριστοῦ αὐτὸ πὺν γνωρίζουν καὶ ἐπιτελοῦν εἶναι κυρίως νὰ ὑπηρετοῦν τὴν φθαρτὴ βιολογικὴ ζωὴ τὴν ὁποῖαν ἐν τέλει μολύνουν καὶ καταστρέφουν. Ὁ δὲ Φιλάνθρωπος καὶ Πανάγαθος Κύριός μας Ἰησοῦς Χριστός, ἡ Ζωὴ καὶ ἡ Ανάστασις ἡμῶν, αὐτὸ πὺν ἐπιτελεῖ εἶναι κυρίως νὰ συγχωρεῖ, νὰ εὐεργετῇ καὶ νὰ ζωοποιεῖ.

Διότι ἀκόμη καὶ στὸν Ἄδη, στὰ «κατώτατα τῆς γῆς», συνέτριψε μὲ θεοπρεπὴ δύναμη καὶ ἐξουσία τοὺς αἰώνιους μοχλοὺς του, γιὰ νὰ χαρίσει ἐλευθερία στοὺς δυστυχεῖς δεσμίους του καὶ νὰ ἀνασύρει στὴν αἰώνια ζωὴ ὅσους Τὸν ἐπίστευσαν, δηλαδὴ τοὺς ἀξίους, τὸν Προπάτορα Ἀδὰμ καὶ τοὺς δικαίους ἀπογόνους του.

Ὁ Ἅγιος Ἐπιφάνιος Κύπρου τονίζει: «Δὲν σώζει ἀπλῶς ὄλους, ὅταν φάνηκε στὸν ἄδη ὁ Θεός, ἀλλὰ καὶ ἐκεῖ ὅσους πίστεψαν· ὄλους τοὺς δικαίους, πὺν προσεύχονταν συνεχῶς ἀπὸ ἐκεῖ καὶ ζητοῦσαν τὴν σωτηρία» (Λόγος εἰς τὴν θεόσωμον Ταφὴν τοῦ Σωτῆρος, ΡΓ 43, στ. 450, 453).

Γι' αὐτὸ καὶ πλέον οἱ ψυχὲς τῶν δικαίων δὲν κατεβαίνουν στὴν Ἄδη, ὅπως πρὶν ἀπὸ τὴν Ανάσταση, ἀλλὰ ἀνεβαίνουν στὸν Κύριον καὶ φυλάσσονται «ἐν χειρὶ Θεοῦ» μέχρι τῆς κοινῆς Ἀναστάσεως καὶ τῆς Δευτέρας Παρουσίας.

Σκιοτοῦμε καὶ πανηγυρίζουμε κατὰ τὴν ἐκπληκτικὴ αὐτὴ ἡμέρα τῆς ἀγαλλιᾶσεως. Ἐγκαινιάζεται πλέον ἡ καινούργια ζωὴ τοῦ μέλλοντος αἰῶνος.

Ὁ Ἅγιος Γρηγόριος Νύσσης βεβαιώνει ὅτι: «Μετὰ τὸ Πάθος ἦλθαν τῆς χαρᾶς τὰ κατορθώματα. Ἀναστήθηκε [ὁ Κύριος] καὶ τὸ Σῶμα Του ἐνδύθηκε τὴν ἀφθαρσία καὶ τὴν ἀθανασία» (Λόγος Ε', Εἰς τὸν φωτοφόρον ἁγίαν Ἀνάστασιν, ΡΓ 46, στ. 688).

Ὁ Θεάνθρωπος Χριστὸς μᾶς δείχνει πλέον τὸν «καινούργιο ἄνθρωπο» τῆς νέας κτίσεως καὶ ἀναπλάσεως καὶ μᾶς χαρίζει, ὡς μέλη τῆς ἁγίας Ἐκκλησίας Του, ἡτοῖ τοῦ Σώματός Του, τὶς δωρεὲς τῆς Χαρίτος Του:

- Τὴν εὐαγγελικὴ Εἰρήνη καὶ Εὐλογία, σὲ κόσμον πολέμων καὶ στεναγμῶν·

- Τὴν Ἐλπίδα καὶ Χαρά, σὲ κόσμον ἀπελπισίας καὶ κατηφείας·

- Τὸ Φῶς καὶ τὴν Ζωή, σὲ κόσμον ἐσκοτισμένο καὶ ἀλληλο-σπαρασσόμενο·

- Τὴν Ἄφεση καὶ τὴν

ἀπέραντη καὶ παντοτινὴ Ἀγάπη, σὲ κόσμον γεμᾶτο ἀντιπάθεια, μίσος καὶ ἀντιπαλότητα!

Προσπίπτοντες μὲ ὀλόκαρδη πίστη καὶ ἀγάπη στὸν Ἀναστάντα Χριστό, ἄς ζητήσουμε ἐν μετανοίᾳ πνευματικὴ ἴαση καὶ θεραπεία, νίκη κατὰ τῶν παθῶν καὶ τῆς ἁμαρτίας, ἀφοβία καὶ ἀνδρεία ἐνώπιον τῶν ἀπειλῶν καὶ τοῦ βιολογικοῦ θανάτου.

Ἄς κοινωνήσουμε μετὰ πόθου τὰ Ἅγια Δῶρα Του, τὸ Σῶμα καὶ τὸ Αἷμα Του, γιὰ νὰ γίνουμε Χριστοφόροι καὶ Χριστοειδεῖς· ἄς παραμείνουμε μὲ ὑπομονὴ καὶ προσμονὴ στὴν ἁγία ὑπακοή Του, ἄς συγχωρήσουμε ἀπὸ καρδίας «πάντα τῇ Ἀναστάσει», καὶ ἄς ἀναφω-νήσουμε μὲ ὅλη τὴν δύναμη τῆς ψυχῆς μας:

Χριστός Ανέστη! Ἀληθῶς Ανέστη!

Ἁγία Ἀνάστασις 2026

Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ

Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος

† Ὁ Ἀθηνῶν ΚΑΛΛΙΝΙΚΟΣ

Τὰ Μέλη

† Ὁ Πειραιῶς καὶ Σαλαμῖνος ΓΕΡΟΝΤΙΟΣ
 † Ὁ Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ
 † Ὁ Θεσσαλονίκης ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ
 † Ὁ Δημητριάδος ΦΩΤΙΟΣ
 † Ὁ Τορόντο ΜΩΨΗΣ
 † Ὁ Ἀμερικῆς ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ
 † Ὁ Φιλίππων καὶ Μαρωνείας ΑΜΒΡΟΣΙΟΣ

† Ὁ Ὠρωποῦ καὶ Φυλῆς ΚΥΠΡΙΑΝΟΣ
 † Ὁ Λαρίσης καὶ Πλαταμῶνος ΚΛΗΜΗΣ
 † Ὁ Μεθώνης ΑΜΒΡΟΣΙΟΣ
 † Ὁ Ἴτνα καὶ Πόρτλαντ ΑΥΞΕΝΤΙΟΣ
 † Ὁ Θεουπόλεως ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΣ
 † Ὁ Πελαγονίας ΜΑΞΙΜΟΣ

Οἱ Βοηθοὶ Ἐπίσκοποι

† ὁ Νικοπόλεως (Τζακάρτας) ΔΑΝΙΗΛ
 † ὁ Ταλαντίου ΚΑΛΛΙΝΙΚΟΣ
 † ὁ Ἀστορίας ΒΕΝΕΔΙΚΤΟΣ
 † ὁ Ἴκορτᾶ ΣΙΜΩΝ

**Ἀνακοίνωσις Ἀποφάσεων Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας
 04ης / 17ης Μαρτίου 2026**

Τὴν Τρίτην, Τὴν Τρίτην, 04ην / 17ην Μαρτίου 2026, συνήλθεν εἰς ἑβδόμην τακτικὴν Συνεδρίαν ἡ Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γνησίων Ὀρθοδόξων Χριστιανῶν Ἑλλάδος, ὑπὸ τὴν Προεδρίαν τοῦ Μακαριωτάτου Προέδρου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Καλλινίκου, καὶ τῆ συμμετοχῇ ἑτέρων ἑπτὰ Ἀρχιερέων, συνεζήτησε δὲ καὶ ἀπεφάσισεν ἐπὶ τῶν κάτωθι θεμάτων:

1. Ἐγένετο ἡ ἀποτίμησις τοῦ Συνοδικοῦ ἑορτασμοῦ τῆς Κυριακῆς τῆς Ὀρθοδοξίας. Ἐπεσημάνθησαν σημεῖα χρήζοντα καλυτέρας διαρρυθμίσεως εἰς τὸ μέλλον.

2. Ὁ Σεβασμ. Δημητριάδος ἀνεφέρθη εἰς τὴν ἐπίσκεψιν αὐτοῦ εἰς Ἰνδονησίαν. Εἰδικώτερον περέγραψε τὴν περιοδεῖαν αὐτοῦ εἰς τὰς Ἑνορίας τῆς Τζακάρτας κατὰ τὴν Καθαρὰν Δευτέραν καὶ τὴν ἐπίσκεψιν εἰς τὸν Ὑπουργὸν Ὀρθοδόξων τῆς Ἰνδονησίας, κατὰ τὴν Καθαρὰν Τρίτην, συζητήσας διοικητικὰ ζητήματα. Ἀξιοσημείωτον ὑπῆρξε τὸ ἐνδιαφέρον τοῦ κ. Ὑπουργοῦ νὰ μάθη περισσότερα διὰ τὴν Ὀρθόδοξον Ἐκκλησίαν, καθὼς ἐζήτησε νὰ τοῦ σταλοῦν σχετικὰ βιβλία καὶ ἐνημερωτικὸν ὑλικόν. Ἐν συνεχείᾳ, ἀνεφέρθη εἰς τὴν Σύναξιν τοῦ Ἱεροῦ Κλήρου τῆς Ἰνδονησίας, κατὰ τὴν ὅποιαν συνεζητήθησαν ἄρκετὰ θέματα καὶ καθωρίσθησαν τὰ ὄρια τῶν σχέσεων ἡμῶν πρὸς ἕτεροδόξους καὶ ἕτεροθρήσκους: ὅτι ὀφείλομεν μὲν ἀγάπην πρὸς ὅλους τοὺς ἀνθρώπους ὡς εἰκόνας Θεοῦ, ἀλλὰ ταντοχρόνως ὀφείλομεν νὰ τηρῶμεν ἀπαρεγκλίτως τοὺς σχετικούς Ἱεροὺς Κανόνας, οἱ ὅποιοι καὶ ἀνεγνώσθησαν εἰς ἐπήκοον πάντων. Ἡ ἀποστολὴ τοῦ Σεβασμιωτάτου ὠλοκληρώθη μὲ τὴν ἐπίσκεψιν αὐτοῦ εἰς τὴν προσφάτως προσχωρήσαν ἐκ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου Ὀρθόδοξον Χριστιανικὴ Κοινότητα τοῦ Μεντάν τῆς Σουμάτρας, ἡ ὅποια διαθέτει σχολικὴν μονάδα ὄλων τῶν βαθμίδων ἀπὸ Νηπιαγωγείου μέχρι καὶ Θεολογικὴν Σχολήν. Συνεζητήθη ἡ ἀναμόρφωσις τοῦ προγράμματος σπουδῶν αὐτῆς ἐπὶ τὸ παραδοσιακώτερον ἀπὸ τοῦ νέου ἀκαδημαϊκοῦ ἔτους. Τὴν Κυριακὴν τῆς Ὀρθοδοξίας ὁ Σεβασμιώτατος ἐώρτασε εἰς τὴν Ἐκκλησίαν τῆς Ἁγίας Αἰκατερίνης τοῦ Μεντάν, ὅπου διὰ πρώτην φοράν ἀνεγνώσθη τὸ Συνοδικόν τῆς Ὀρθοδοξίας.

3. Συνεζητήθησαν διοικητικὰ τινὰ ζητήματα τῆς ἐξωτερικῆς Ἱεραποστολῆς καὶ ἐνημερώθη τὸ Συνοδικόν Σῶμα περὶ τῆς ἀναγνωρίσεως τῆς καθ' ἡμᾶς Ἐκκλησίας ὡς Νομικὸν Πρόσωπον εἰς τὴν Λαϊκὴν Δημοκρατίαν τοῦ Κογκό μὲ τὴν ἐπωνυμίαν «Ἐκκλησία ΓΟΧ ἐν Ἀφρικῇ», μετὰ ἀπὸ τριάκοντα ἔτη προσπαθειῶν.

4. Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος ἀντεμετώπισε καὶ ἕτερά τινὰ ζητήματα τρεχοῦσης φύσεως.

Ἐκ τῆς Ἀρχιεραρχίας

**Ἀνακοίνωσις Ἀποφάσεων Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας
 08ης / 21ης Ἀπριλίου 2026**

Τὴν Τρίτην, 08ην / 21ην Ἀπριλίου 2026, συνήλθεν εἰς ὄγδοην τακτικὴν Συνεδρίαν ἡ Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γνησίων Ὀρθοδόξων Χριστιανῶν Ἑλλάδος, ὑπὸ τὴν Προεδρίαν τοῦ Μακαριωτάτου Προέδρου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Καλλινίκου, καὶ τῆ συμμετοχῇ ἑτέρων ἑπτὰ Ἀρχιερέων, συνεζήτησε δὲ καὶ ἀπεφάσισεν ἐπὶ τῶν κάτωθι θεμάτων:

1. Ἠσχολήθη μετὰ διοικητικῶν ζητημάτων τῆς ἐν Ἀφρικῇ Ἱεραποστολῆς.

2. Ἐγένετο ἡ ἀποτίμησις τῆς ἐπισκέψεως τοῦ Σεβασμ. Μεθώνης ἐν Γαλλίᾳ, Ἀγγλίᾳ καὶ Ἰταλίᾳ.

3. Ἀπεφασίσθη ἡ ἀποστολὴ ἐπιστολῆς πρὸς τὴν Ἱερὰν Σύνοδον τῆς ἐν Ρουμανίᾳ Γνησίας Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας ἐπὶ ἐκκλησιαστικῶν θεμάτων.

4. Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος ἀντεμετώπισε καὶ ἕτερά τινὰ ζητήματα τρεχοῦσης φύσεως.

Ἐκ τῆς Ἀρχιεραρχίας

Νίκαια – Φανάρι: Τί ἀκριβῶς συνέβη;

...*(συνέχεια ἀπὸ το προηγούμενο τεύχος)*...

+Μητροπολίτου Λαρίσης καὶ
Πλαταμῶνος Κλήμεντος

Γ. Θρονικὴ Ἑορτὴ Κωνσταντινουπόλεως

Πρὶν ἀπὸ τὴν ὑπογραφή τῆς «Κοινῆς Δηλώσεως», νωρὶς τὸ ἀπόγευμα τοῦ Σαββάτου 29 Νοεμβρίου, ὁ Πάπας Λέων ἔγινε δεκτὸς ἀπὸ τὸν Πατριάρχη Βαρθολομαῖο στὸν Πατριαρχικὸ Ναὸ τοῦ Ἁγίου Γεωργίου στὸ Φανάρι, ὅπου ἐψάλθη Δοξολογία καὶ ἀντηλλάγησαν μηνύματα.

Ὁ Πάπας Λέων μνημονεύθηκε κανονικὰ ὡς Ἐπίσκοπος Ρώμης ἀπὸ Πατριαρχικὸ Διάκονο, πρὶν ἀπὸ τὴν μνημόνευσή του ἰδίου τοῦ Λατινόφρονος Πατριάρχου. Ἐπίσης, τοῦ ἐψάλθη ἀπὸ τὸν Χορὸ «Πολυχρόνιον» σὰν σὲ κανονικὸ καὶ κοινωνικὸ Ἐπίσκοπο καὶ Προκαθήμενο. Ἀντηλλάγη ἀσπασμὸς καὶ ἔγινε συνευλόγησι τῶν παρευρισκομένων στὸν χώρὸ τοῦ Ναοῦ ποῦ εἶχε μετατραπῆ σὲ χώρὸ κοσμικοῦ θαύματος, ἐφ' ὅσον ἄλλωστε εἶχε μολυνθεῖ γιὰ ἄλλη μία φορὰ. Οἱ πάντες καὶ οἱ πάσες μὲ ἐπαγγελματικὴ ἢ ἐρασιτεχνικὴ φωτογραφικὴ ἢ κινηματογραφικὴ συσκευή, συναγωνιζόμενοι καὶ συνωθούμενοι σὲ ἐκστατικὴ κατάσταση, προσπαθοῦσαν νὰ ἀπαθατίσουν τὶς «μοναδικές» κατ' αὐτοὺς στιγμές. Καμὶ αἴσθησι ἱερότητος, κανένα ἔγκος συναισθήσεως. Ὅλα τὰ φῶτα στὰ «ινδάλματα», στοὺς «πρωταγωνιστὲς τοῦ δράματος», χωρὶς νὰ ἀφήνεται κανένα περιθώριον λατρείας καὶ τιμῆς στὸν οὐτως ἢ ἄλλως **Μεγάλου Ἀπόντα: στὸν Θεάνθρωπο Κύριο Ἰησοῦ Χριστό!**

Πρόκειται ὁμως γιὰ κάτι ποῦ ἔχει καθιερωθεῖ, γιὰ ἔθος **Οἰκουμενικὸ**. Ἐδῶ καὶ μιὰ ἐξηκονταετία ἰδίως λαμβάνει χώρα συνεχῆς **λειτουργικὸς συγχρωτισμὸς** σὲ πολλὰ ἐπιπέδα καὶ μὲ πολλοὺς τρόπους.

Γιὰ τοὺς ἐξουνιτισθέντες Οἰκουμενιστὲς τοῦτο εἶναι ἀπολύτως φυσικὸ ἐπακόλουθο τῆς διατυπωθείσης πίστεώς τους. Ὁρθοδοξία καὶ Παπισμὸς γιὰ τὸν Πατριάρχη Βαρθολομαῖο καὶ τοὺς σὺν αὐτῷ, **συναποτελοῦν «τὸ ἐνιαῖον σῶμα τοῦ Χριστοῦ»** (περιοδ. «Ὁρθοδοξία», Ἰούλιος-Σεπτέμβριος 1994, σελ. 444). Μαζί, ὅπως καὶ μὲ τοὺς Ἀγγλικανούς, **ἔχουν -κατὰ Βαρθολομαῖον- κοινὴ εὐθύνη «ἐν τῇ καθόλου Ἐκκλησίᾳ»** (περιοδ. «Ἐπισκεψίς», 499/31-12-1993, σελ. 6). Θυμίζουμε ἄλλωστε ὅτι μυστηριακὴ ἀλληλο-αναγνώρισις συνέβη ἐπίσημα καὶ στὰ πλαίσια τοῦ διαλόγου τοὺς στὸ Βελεμένδιο τοῦ Λιβάνου τὸ ἔτος 1993, χωρὶς βεβαίως νὰ ἔχουν ἐπιλυθεῖ τὰ θέματα πίστεως τὰ ὁποῖα ὑποτίθεται ὅτι

τοὺς χωρίζουν.

Θυμίζουμε καὶ πάλι ὅτι κατὰ τὴν Ὁρθόδοξή Κανονικὴ καὶ Πατερικὴ Παράδοσι τοῦτο εἶναι ἀδιανόητο καὶ ἀπαράδεκτο. Οἱ Ἅγιοι Πατέρες Βασίλειος ὁ Μέγας καὶ Θεόδωρος ὁ Στουδίτης, γιὰ παράδειγμα, οἱ ὁποῖοι ἀντιμετώπισαν παρόμοιες καταστάσεις, θεωροῦν μιὰ τέτοιου εἴδους κοινωνία **«ὀλέθρια»** καὶ **«ψυχοφθόρα»**.

Οἱ Ἅγιοι Ὁμολογητὲς Ἁγιορείτες Πατέρες τὸν ΙΓ' αἰ., σὲ ἐπιστολὴ τους πρὸς τὸν Λατινόφρονα Αὐτοκράτορα Μιχαὴλ Παλαιολόγο, τονίζουν ὅτι **«μολυσμὸν ἔχει ἡ κοινωνία ἐκ μόνου τοῦ ἀναφέρειν αὐτὸ (τὸ ὄνομα κακοδόξου ἐπισκόπου στήν Θ. Λειτουργία) κἂν ὀρθόδοξος εἴη ὁ ἀναφέρων»**. Ἄν οἱ Λατινόφρονες δὲν μνημονεύονται, ἀλλὰ ἡ ἀναφορά τους μολύνει τὸν ἀναφέροντα ἔστω καὶ ἂν εἶναι ὀρθόδοξος κατὰ τὰ ἄλλα, **ὁ ἴδιος ὁ Ἀρχηγὸς τῶν Λατίνων καὶ Λατινοφρόνων Πάπας Ρώμης δύναται νὰ μνημονεύεται!**

Δηλαδή, 650 χρόνια μετὰ τὴν ὡς ἄνω ἐπιστολὴ, ὅταν ὁ Παπισμὸς δογματίσει τόσες ἄλλες κακοδοξίες καὶ αἱρέσεις, καὶ μάλιστα ἀκόμη καὶ τὴν καταδικασθεῖσα Ἡμερολογιακὴ Μεταρρύθμισή του τοῦ ΙΣΤ' αἰ., μπορεῖ νὰ μνημονεύεται στὸ πρόσωπο τοῦ Ἀρχηγοῦ του χωρὶς καμὶ ἐπίπτωση; Χωρὶς νὰ προξενεῖται κανένας πλέον μολυσμὸς καὶ χωρὶς κανένα ψυχικὸ κόστος;

Θεωροῦμε ὅτι ὁποῖος καὶ διὰ τῆς ἐνόχου σιωπῆς του καταπίνει τὶς πικρὲς ἀλήθειες ποῦ ἐξάγονται αὐτονόητα ἀπὸ ὅλα αὐτὰ, αὐτὸς καθίσταται **συνένοχος** στὸν Λατινισμὸ τοῦ Πατριάρχου του καὶ τῶν σὺν αὐτῷ. **Ὁ μολυσμὸς τῆς νέας αὐτῆς Οὐνίας ἔχει καταμολύνει τὴν πνευματικὴ ἀτμόσφαιρα**. Ὅσοι ἀδυνατοῦν νὰ κατανοήσουν τὸ πασιφανὲς τοῦτο, ὅσοι παρὰ ταῦτα νομίζουν ὅτι πλεον σὲ πελάγη ψυχικῆς εὐεξίας καὶ ἀνατάσεως, σημαίνει ὅτι ἔχουν φθάσει σὲ ἀξιοθρήνητη **πνευματικὴ ἀναισθησία**, ἀπὸ τὴν ὁποῖα εἶθε νὰ μᾶς φυλάξει ὁ Κύριος!

Ἐπιστρέφοντας στὰ τῆς Θρονικῆς ἑορτῆς, λέγουμε ὅτι μετὰ καὶ τὴν ὑπογραφή τῆς «Κοινῆς Δηλώσεως», ὁ Πατριάρχης Βαρθολομαῖος παρέστη ἐπίσημως μετὰ μανδύου ἀργὰ τὸ ἀπόγευμα σὲ λειτουργία ποῦ τέλεσε ὁ Πάπας Λέων γιὰ τοὺς Παπικούς ποῦ ζοῦν στήν Τουρκία σὲ στάδιο τῆς Πόλεως.

Εἶχε προηγηθεῖ τὸ πρωὶ τοῦ Σαββάτου «Οἰκουμενικὴ Συνάντησις προκαθημένων καὶ ἐκπροσώπων ἐκκλησιῶν, ποῦ πραγματοποιήθηκε στὸν νεόδμητο Συροιακωβιτικὸ Ναὸ τοῦ Ἁγίου Ἐφραίμ, στὸ προάστιο τοῦ Ἁγίου Στεφάνου»

Τὸ πρωὶ τῆς Κυριακῆς, 30 Νοεμβρίου, τελέσθηκε πατριαρχικὸ συλλεῖτο ποῦ στὸν Ναὸ τοῦ Ἁγίου Γεωργίου στὸ Φανάρι, τοῦ Πάπα Λέοντος παρισταμένον στὸ Ἄντιθρονον σὲ περιοπτὴ θέσι. Ἀντηλλάγη λειτουργικὸς ἀσπασμὸς στὸ «Ἀγαπήσωμεν ἀλλήλους» μεταξὺ Πατριάρχου καὶ Πάπα, ὅπως καὶ μεταξὺ τοῦ Ἀλεξανδρείας καὶ τοῦ Πάπα. Ὁ Πάπας ἀπήγγειλε λατινικὰ τὴν Κυριακὴ προσευχὴ («Πάτερ ἡμῶν»).

Στὸ τέλος ἀντηλλάγησαν μηνύματα, ἐψάλθησαν καὶ πάλι τὰ Πολυχρόνια Πάπα καὶ Πατριάρχου καὶ ἀκολούθησαν ἀσπασμοὶ καὶ συνευλογίες πρὸς τὸ ἐκκλησιασμά τους. Τέλος, ἀπὸ τὸν ἐξώστη τοῦ Πατριαρχείου εὐλόγησαν τοὺς παρισταμένους. Ἀκολούθησε ἐπίσημο γεῦμα στήν πατριαρχικὴ τράπεζα.

Οι Οικουμενιστές συνευχαλούμενοι προχωρούν ακάθεκτοι στην έν τή πράξει εφαρμογή των σκοπών τους, σοβαράς αντιστάσεως μη υπάρχουσας...

Δ. Δικαιολογίες εξαπατήσεως

Ενώ θά έπρεπε να προβληθεί σθεναρή αντίδραση ενώπιον αυτής τής καταγιγιστικής άντορθοδόξου πραγματικότητας, έν τούτοις τέτοιο πράγμα δέν φαίνεται να συμβαίνει. Όταν ή Αλήθεια τής πίστewς καταπατείται και περιφρονείται τόσον σκαιώς, όταν αυτή συσκοτίζεται και χάνεται, ή κατά Θεόν αντίσταση είναι μονόδρομος. Πρόκειται για αίριο ζήτημα πνευματικής έπιβιώσεως, μαρτυρίας και ευθύνης.

Όμως, κληρικοί και λαϊκοί στην Ελλάδα και ευρύτερα, οι όποιοι βεβαιώς γνωρίζουν όλα όσα συνέβησαν μετά πάσης λεπτομερείας, παρουσιάζουν τις εξής κύριες τάσεις:

α. Αυτήν τής αιδήμονος **σιωπής**, τουλάχιστον δημοσίως, του άπολύτου στρουθοκαμηλισμού, που συνιστά όπως τονίσασε **συνενοχή**. Έπικρατεί έκκωφαντική προσποίηση ότι δέν συνέβη και δέν συμβαίνει κάτι τό όποιο να τους άφορά. Σάν να υπάρχει μία άλλη πραγματικότητα, ένα παράλληλο σύμπαν, όπου όλα έχουν καλώς και βαίνουν άσφαλώς!...

β. Υπάρχουν και αυτοί που είτε λόγω συνειδησιακού έλέγχου είτε λόγω πιέσεως από τό περιβάλλον τους, προσπαθούν δυστυχώς να δικαιολογήσουν τό άδικαιολόγητα γινόμενοι δημοσίως οικτρά καταγέλαστοι.

Έτσι, άλλοι διατείνονται ότι ό Πάπας μετέβη στην Νίκαια και στο Φανάρι σάν άρχηγός κράτους, διότι έχει και αυτή την εξαμβλωματική ιδιότητα, και έτσι έγινε δεκτός από τόν Πατριάρχη Βαρθολομαίο παρά ως Προκαθήμενος Έκκλησίας και μάλιστα «Αδελφής»!

Άλλοι ύποστηρίζουν ότι άπλώς γίνεται διάλογος ή δηλώσεις και ένεργειες «άπό αγάπη», άκόμη και στα περι Κοινού Πάσχα, χωρίς όμως αντίκρισμα στην πραγματικότητα.

Άλλοι επιμένουν ότι δέν έγινε πλήρες συλλείτουργο, άφου δέν έφθασαν σε κοινό ποτήριο, και άρα δέν είναι άνάγκη να υπάρχει ταραχή και άνησυχία. Δηλαδή, σάν να έχουμε ένα άσπεφάντο ζευγάρι που έπιτελεί όλα τά πάντα, άκόμη και πέραν του «συγκυλισμού», άλλά άφου δέν «όλοκληρώνει» πλήρως, άρα δέν μπορούμε να τό κατηγορήσουμε, ούτε να τό προσάνουμε σοβαρή ευθύνη! Άπλώς χαριεντίζεται από αγάπη! Τί θα έλεγαν οι Πνευματικοί; Πρόκειται για κάτι άθωο και άκατηγόρητο; Αλήθεια, άπέμεινε σε κάποιους ίχνος σοβαρότητας;! Ζητούμε συγγνώμη για τήν άναλογία, άλλά πώς άλλιώς να παραστήσουμε τό έκτροπο;

Άλλοι τονίζουν ότι ή Έκκλησία του Συμβόλου τής πίστewς είναι Μία, ή Ορθόδοξη, και άρα δέν υπάρχει θέση για τους Παπικούς, οι όποιοι όφείλουν να έπιστρέψουν έν μετανοία για να ένωθούν σε αυτήν. Συμφωνούμε ότι αυτή είναι ή Ορθόδοξη θέση, άλλά όσοι έν όψει όσων συμβαίνουν λέγουν άφελώς τήν δική τους αυτή θεωρία, θα πρέπει να άνοίζουν τά μάτια τους και να άντικρίσουν τήν ζοφερή πραγματικότητα ως προς τόν χώρο που βρίσκονται.

Άλλοι βεβαιώνουν ότι άρκούνται να προσεύχονται και να τελούν τήν Θ. Λειτουργία, χωρίς όμως να ένδιαφέρονται για τό μνημόσυνο τών «άμνημονεύτων». Αυτό κατά τήν γνώμη τους δέν έχει σημασία ούτε κάποια σοβαρή άρνητική έπίπτωση. Έν τούτοις, είδαμε ότι άλλα κηρύσσει και όμολογεί ή άγία Ορθοδοξία.

Συναφώς, άλλοι λέγουν ότι χρειάζεται προσευχή για τόν Πατριάρχη και τους Οικουμενιστές σε ένότητα βέβαια μαζί τους, μήπως και άνανήψουν. Προσευχή ύπέρ μετανοίας τους ναί, άλλά προσευχή μαζί τους και σε κοινωνία με αυτούς δι μόνον δέν τους επαναφέρει στην Αλήθεια, άλλά άντιθέτως μαιίνει τους όρθοδόξους στο φρόνημα, οι όποιοι νομίζουν σφαλερώς ότι μπορούν να συνδυάσουν τά άσυνδυάστα και να συμμετέχουν άκίνδυνα σε πράγματα άντιθετικά και άλληλο-αποκλειόμενα.

Άλλοι επικαλούνται τήν στάση έπιφανών Γερόντων προηγούμενων δεκαετιών, για δήθεν άνοχή τών αίρετιζόντων, άν και γνωρίζουν τήν άντι-οικουμενιστική τους στάση, όπως και τήν κατά πολύ χειρότερηση τών Οικουμενιστών κατά τις τελευταίες τρεις δεκαετίες. Δέν άποτελεί έπαρκές άλλοθι μία τέτοια έπιλεκτική έπίκληση, ή όποία γίνεται **σκοπίμα για άπόσβεση και όχι για άνόρθωση του άγωνιστικού ζήλου ύπέρ πίστewς**. Άγώνας σωτηρίας σοβαρός σε τέτοια βωώσα πνευματική κατάντια δέν έπιτελείται.

Άλλοι πάλι επικαλούνται τό «μη κρίνετε ίνα μη κριθήτε» του Κυρίου, σάν να μη γνωρίζουν τόν Πατερικό λόγο, ό όποιος διευκρινίζει ότι αυτό δέν άφορά στα θέματα τής πίστewς.

Όλα αυτά και τά παρόμοιά τους άποτελούν **ύπεκφυγές** και στερούνται όρθοδόξου θεμελιώσεως και σοβαρού Άγιοπατερικού και Ιεροκανονικού έρείσματος.

Υπάρχουν βέβαια και οι όλίγοι άντιδρώντες (μόνον ένας από τήν Ιεραρχία του Νέου Ημερολογίου ως προς τους Άρχιερείς!), οι όποιοι άρκούνται επί του παρόντος σε γνωστό «χαρτοπόλεμο», θεωρούντες ότι δια του τρόπου τούτου λήγει τό καθήκον τους. Τούτο δείχνει μεν κάποια ευαισθησία, άλλά παράλληλα άπογοητεύει, έφ' όσον έξαντλεί τόν άγώνα σε μία γραπτή άντίρρηση, χωρίς περαιτέρω συνέχεια, πράγμα όχι ιδιαίτερα ένοχλητικό και καθοριστικό για τους παραβάτες τής πίστewς.

Δέν θα παραλείψουμε να έπισημάσουμε ότι υπάρχουν σίγουρα και εκείνες οι ψυχές που ό Κύριος γνωρίζει, οι όποίες σιωπηρώς, χωρίς θλιβερές δικαιολογίες και πολυλογίες, όδυνώνται πραγματικά και εύχονται είλικρινώς περι του πρακτέου. Είθε ό Κύριος να τις είσακούσει και να δώσει πληροφορία λυτρωτική!

Εμείς, χωρίς καμία διάθεση ύπεροχής αυτο-εξυψωτικής ή σκληρής καταδικής τών άλλων, θυμίζουμε ότι **τό μείζον πρόβλημα Πίστewς από τήν Παναίρεση του Οικουμενισμού είναι ή καλλίεργη του Δογματικού Συγκρητισμού και ή κατάργηση του κηρύγματος τής Μετανοίας. Ο Οικουμενισμός άρκεΐται στην ειρηνική άλληλο-αναγνώριση, άλληλο-αποδοχή και άδιατάρακτη ΣΥΝΥΠΑΡΞΗ και όχι στην όπωσδήποτε ένωτική συγχώνευση.**

Τούτο όμως άποτελεί έκτροπή τής Ορθοδόξου Έκκλησιολογίας, με άποτέλεσμα να νοθευτεί ή Θεανθρώπινη Αλήθεια τής Έκκλησίας και να ύφίσταται ό κίνδυνος τής ψυχικής άπωλείας.

Δέν πρόκειται για «διαλόγους» οι όποιοι άπλώς άπέτυχαν ή καρκινοβατούν, άλλά για **έκπτωση από τήν Ορθοδοξία**. Τά συνεχή συνθήματα για ειρήνη, ένότητα, αγάπη και άδελφσύνη άποδεικνύουν άπλώς τήν έγκόσμια προοπτική τής παρουσίας αίρέσεως. Άποτελούν γυμνές καλολογίες και ώραιολογίες, έπιφανειακούς όρους καλής θελήσεως, χωρίς σφραγίδα Άγιοπνευματική.

Όσοι ξεγελούν έαυτούς και άλλήλους με δικαιολογίες στερούμενες θείας έπιμαρτυρίας, τίθενται σαφώς **έκτός τής άγωνιζόμενης κατά τής αίρέσεως Ορθοδοξίας**, ως άρνούμενοι τό θεϊον άθλημα τής κατά Θεόν Ομολογίας έργω και λόγω, πράγμα πρώτιστης σημασίας σήμερα.

Εύχόμαστε ή θεία Χάρις να στηρίξει τους άγωνιζόμενους καλώς και θεοφιλώς στον Άγώνα τής πίστewς έως τέλους. Να καλέσει στην όρθή όδδ τους άναποφασίστους και τους προβληματιζόμενους και να κατατροπώσει τήν αίρεση αυτή τών έσχάτων, ή όποια συνιστά καταφανώς τήν Άποστασία, από τήν όποίαν είθε ό Κύριος να μās φυλάξει και να μās σώσει στην Βασιλεία Του! Αμήν.

Ομιλία Κυριακής Βαΐων και Εξόδου Μεσολογγίου του Σεβ. Αττικής και Βοιωτίας Χρυσοστόμου.

Την ιερή αυτή ημέρα, ως φιλόχριστοι και φιλοπάτριδες, με έντονο ενθουσιασμό συγκροτήσαμε -καθηκόντως- πνευματικό πανηγύρι για να τιμήσουμε διπλή εορτή· μία Είσοδο και μία Έξοδο.

Πρωτίστως, τιμούμε την ένδοξη Είσοδο του Κυρίου και Θεού μας, Ιησού Χριστού, στην πόλη των Ιεροσολύμων. Σαν πλησιάζει τα τείχη ο Μεγάλος Διδάσκαλος, οι κάτοικοι σπεύδουν να Τον υποδεχθούν μετά βαιών και κλάδων, κρίζοντας και λέγοντας «εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου· ὡσαννὰ ἐν τοῖς ὑψίστοις». Ο Χριστός, ωστόσο, έχει επισκεφθεί τα Ιεροσόλυμα αρκετές φορές. Εύλογα, λοιπόν, θα αναρωτηθεί κάποιος: γιατί η σημερινή Είσοδος αποτελεί τόσο μεγάλη εορτή;

Διότι συνιστά την τελευταία Του επίσκεψη στα Ιεροσόλυμα, και ο Κύριός μας το γνωρίζει πολύ καλά αυτό. Γνωρίζει ότι στα Ιεροσόλυμα πρόκειται να προδοθεί, να συκοφαντηθεί, να εμπαιχθεί. Γνωρίζει ότι ο όχλος που σήμερα με ευλάβεια φωνάζει «ὡσαννὰ», εντός ολίγων ημερών θα ζητά με μίσος την σταύρωσή Του. Γνωρίζει για το ακάνθινο στεφάνι, για τα ραπίσματα, τις ύβρεις, τα εμπτύσματα. Γνωρίζει για την εγκατάλειψή από τους Μαθητές Του. Γνωρίζει για τον Σταυρό.

Κι ενώ τα γνωρίζει όλα αυτά, δεν κάνει πίσω. Για την δική μας αγάπη και σωτηρία πορεύεται την οδό της θυσίας, εισοδεύει στην πόλη, εισοδεύει στο μαρτύριό Του, εισοδεύει και σε αυτόν ακόμη τον παμφάγο Άδη για να τον συντρίψει και να οδηγήσει τις ψυχές των εγκλωβισμένων νεκρών στην λυτρωτική Έξοδο προς το Φως της Αναστάσεως.

Σήμερα, Κυριακή των Βαΐων, ο Αρχοντας της Πίστεώς μας, μας διδάσκει με τον πλέον υποδειγματικό τρόπο να μην υποχωρούμε μπροστά στην αποστολή μας, διότι όσο επίπονη κι αν είναι αυτή, πάντοτε μια Ανάσταση μας ετοιμάζει.

Βλέποντας λίγα μόνο από τα νοήματα της Κυριακής των Βαΐων, κατανοούμε ότι δεν ήταν τυχαίο το γεγονός πως η ημέρα αυτή επελέγη για την Έξοδο, το δεύτερο γεγονός που τιμούμε σήμερα. Ο λόγος, ασφαλώς, για την γενναία Έξοδο των Ελεύθερων Πολιορκημένων από την Ιερή Πόλη του Μεσολογγίου, πριν διακόσια, ακριβώς, χρόνια.

Το δοξασμένο Μεσολόγγι, μία σπιθαμή γης με σημαντική, όμως, στρατηγική σημασία, τέσσερα ολοκληρωμένα χρόνια ήταν ο φρικτός «πονοκέφαλος» των Οθωμανών, αλλά και μετά ακόμη από την πτώση του, έγινε η «τα-

φόπλακά» τους. Ήδη από το 1822, με πάνοπλο στρατό δεκάδων χιλιάδων ανδρών επιχειρούσαν να το καταλάβουν, πλην όμως, οι μόλις λίγες χιλιάδες υπερασπιστές της πόλης, με απaráμιλλη ανδρεία, έριχναν στο κενό κάθε προσπάθειά τους.

Η αντίστροφη μέτρηση άρχισε στα τέλη Φεβρουαρίου του 1826, όταν οι Οθωμανοί κατάφεραν να διακόψουν εντελώς τον ανεφοδιασμό της περιοχής. Οι δεκάδες χιλιάδες Αγαρηνοί δεν κατάφεραν να καταβάλουν τους μαχητές του Μεσολογγίου. Αυτό που τους κατέβαλε ήταν η πείνα, αυτή η αχαλίνωτη δύναμη της φύσης που σαν το σαράκι τους κατέτρωγε αδίστακτα.

Το ψωμί στο Μεσολόγγι λιγόστεψε. Οι προτάσεις για παράδοση της πόλης στους Αγαρηνούς έρχονταν η μία μετά την άλλη. Πλην όμως, προκαλούσαν μειδίαμα στους αθάνατους ήρωες, οι οποίοι ως άλλοι Λεωνίδες και Παλαιολόγοι έδιναν απόλυτη την απάντησή τους: «Καμία συνθηκολόγηση. Αν θέλετε το Μεσολόγγι, ελάτε να το πάρετε!».

Οι πολιορκούμενοι, για να τραφούν, στράφηκαν σε κάθε λογής χόρτα. Όταν κι αυτά τελείωσαν, με γάτες και με σκύλους έσπευσαν να αντιμεταπίσουν την πείνα τους. Κι αυτά, όμως, κάποτε τελείωσαν. Τότε, έστω έναν αρουραίο να κατάφερνε κάποιος να βρει, ευτυχισμένος ήταν. Και βέβαια, με όλα αυτά, δεν θέριζε μόνο η πείνα, αλλά και οι αρρώστιες. Γιατί, λοιπόν, τα υπέμεναν όλα αυτά; Γιατί να μην παραδώσουν την πόλη και να βρουν την ησυχία τους; Πρώτον, διότι, όπως λέει ο Κύριός μας: «αν ο σπόρος του σιταριού δεν πέσει στη γη και πεθάνει, μένει μόνος του· αν όμως πεθάνει, φέρνει πολύ καρπό» και, δεύτερον, διότι το σύνθημα «ελευθερία ή θάνατος» δεν το έκαναν απλώς σημαία, αλλά το είχαν φυτέψει μέσα στο ίδιο τους το DNA.

Στο μεταξύ, πού είναι οι διοικητές της επαναστατημένης Ελλάδας να βοηθήσουν τους θυσιασμένους αγωνιστές; Περί άλλα τυρβάζουν οι δυστυχείς. Αντί να κοιτάξουν το εθνικό συμφέρον και την εδραίωση της Επανάστασης, μόνο την τσέπη και την καρέκλα τους κοιτούν. Αντί να συνδράμουν σε βοήθεια του Μεσολογγίου, θεωρούν καλύτερο να σπαταλούν πολύτιμους πόρους στον βωμό ενός αδιανόητου εμφύλιου σπαραγμού.

Έτσι, το Μεσολόγγι έφθασε στα όρια. Το δράμα της πείνας κορυφώθηκε όταν έγιναν γνωστά ακόμη και πε-

ριστατικά νεκροφαγίας. Η ιστορία μνημονεύει, μεταξύ άλλων, πως κάποιο παιδί πέθανε από την πείνα και για να ζήσει η υπόλοιπη οικογένεια, έφαγε τμήματα από τις νεκρές του σάρκες. Οι αρχηγοί έπρεπε να αποφασίσουν. Μετά την μεσολάβηση του ατρόμητου Επισκόπου Ρωγών και Κοζύλης Ιωσήφ, η απόφαση βγήκε: Έξοδος! Ακόμη και την ύστατη αυτή στιγμή, η υποταγή και παράδοση της πόλης στους Οθωμανούς δεν ήταν στα σχέδιά τους. Αλίμονο αν έβλεπαν οι θάνατοι να ξεπουλούνται σήμερα τα ιερά και τα όσια από ανθρώπους που ούτε μία ρανίδα ιδρώτα δεν έσταξαν για τα δίκαια του Έθνους μας. Οι ήρωες προτίμησαν να διατηρήσουν την ελευθερία τους και αν τους έμελλε να πεθάνουν, ήθελαν να πεθάνουν ελεύθεροι, με το κεφάλι ψηλά, με την χαρά ότι τήρησαν το χρέος τους αγωνιζόμενοι υπέρ Πίστewς και Πατρίδος.

Η Έξοδος αποφασίσθηκε για το Σάββατο του Λαζάρου το βράδυ, προς τα ξημερώματα της Κυριακής των Βαΐων. Φορώντας τα καλά τους, οι Εξοδίτες άφησαν πίσω τους το Μεσολόγγι και ήρθαν αντιμέτωποι με τις μανιώδεις ορδές των βαρβάρων. Έσπευσαν να προφθάσουν το εκούσιον Πάθος του Χριστού, ώστε να συναναστηθούν μαζί Του. Η Έξοδος τους δεν ήταν μόνο μία γεωγραφική μετατόπιση, αλλά και μία μετατόπιση από τα γήινα στα ουράνια. Η Έξοδος από την πόλη - σύμβολο της αυτοθυσίας ήταν για αυτούς Έξοδος από τα εξαντλημένα ηρωικά σώματά τους. Κι αφού οι ψυχές εξήλθαν από τα ματωμένα δοχεία της σαρκός, πέταξαν προς την Αθανασία χαρούμενες και δαφνοστεφανωμένες απ' την Δόξα, ενώ τα στρατεύματα των Αγίων Αγγέλων μετά βαΐων

και κλάδων τις υποδέχθηκαν βοώντας: απολαύστε, λοιπόν, τους καρπούς της Ελευθερίας!

Το αίμα των μαρτύρων του Μεσολογγίου σαν εκλεκτό θυμίαμα πλημμύρισε όλη την οικουμένη και τότε ξέσπασε ένα τέτοιο κύμα φιλελληνισμού, ώστε η οθωμανική κατοχή της Ελλάδος άρχισε να μετρά αντίστροφα. Συνάμα δε, κατόρθωσε να διαλύσει, έστω και προσωρινά, την καταραμένη εμφύλια διχόνοια.

Έτσι, λοιπόν, η θυσία των θανάτων δεν πήγε χαμένη. Όπως έγραψε η Γενική Έφημερίς τής Ελλάδος: «τό Μεσολόγγιον έπεσε, αλλά και πεσόν ζεί. [...] Ο Ίμπραήμης κι ο Κιουταχής φαίνονται νικηταί, άλλ' είναι νικημένοι».

Πρωτίστως, λοιπόν, για τον Κύριό μας, ο Οποίος θυσίασε Εαυτόν ώστε της αθανάτου ζωής να αξιωθούμε με την Ανάστασή Του, και έπειτα για αυτούς τους ήρωες που έδωσαν όλο τους το «είναι» στον αγώνα για την ελευθερία μας, θα γίνει, ακολούθως, η Ιερά Λιτανεία της Μητροπόλεώς μας. Ας έχουμε το μυαλό μας στραμμένο, αφ' ενός, στα Ιεροσόλυμα. Να σηκώσουμε τους κλάδους των φοινίκων και να μνήσουμε τον Κύριο, καθώς έρχεται να σταυρωθεί για όλους εμάς, και με εντιμότητα να Του πούμε αποφασιστικά: εμείς ποτέ δεν θα φωνάξουμε -ούτε με λόγια, αλλά ούτε και με πράξεις- το «σταυρωθήτω». Αφ' ετέρου, ας στρέψουμε τον νου μας στο Μεσολόγγι, προσευχόμενοι με ευγνωμοσύνη ο Θεός να χαρίζει την ανάπαυση στους θάνατους ήρωες.

Σας παρακαλώ, αδελφοί μου, μην ξεχάσουμε ποτέ ότι το δένδρο της ελευθερίας μας ποτίσθηκε με αίμα και ότι αυτό το αίμα κυλάει στις φλέβες μας.

Μύρο ακένωτο ο Ιησούς Χριστός

Στο Άσμα Ασμάτων λέγεται: «Μύρον ακένωτον όνομά σου» (α' 3).

«Μύρον ακένωτον» [είναι] το Όνομα «ΙΗΣΟΥΣ», δόξα και χαρά ανερίμνητος, κάλλος αμήχανον, τιμή ακατανόητος, θεία αγάπη ανέκφραστος. Να, λοιπόν, το έαρ το μυροβόλον και άκτιστον της Νοεράς Καρδιακής προσευχής. Και πάντα ταύτα από το «εκκενωθέν μύρον» του Παναγίου Πνεύματος, του Ονόματος του Ιησού, του λαλουμένου εντός ημών εκ της καθαρής καρδιάς, της τετρωμένης εκ του θείου έρωτος...

Έτσι μυροφόροι δεν είναι μόνο οι γυναίκες εκείνες, που πήγαν στον Τάφο του Χριστού με μύρα, αλλά είναι όλη η ανθρώπινη φύση και ιδιαιτέρως όσοι ζουν μυστηριακά μέσα στην Εκκλησία. Αυτοί δεν κρατούν απλώς στα χέρια τους τα μύρα, αλλά έχουν μέσα στην καρδιά τους το μύρο το ακένωτο, τον Χριστό. Δεν έχουν απλώς τις αρετές της καλωσύνης, της αγάπης, της αληθείας, αλλά τον Ίδιο τον Χριστό, που είναι η Καλωσύνη, η Αγάπη και η Αλήθεια.

Η Χάρη του Χριστού που υπάρχει στην καρδιά

τους ξεχύνεται και στο σώμα, ώστε δεν είναι απλά μυροδοχεία, αλλά και αυτά τα σώματά τους μεταμορφώνονται σε μύρα. Μυροφόρος είναι εκείνος που έχει εσωτερική αδιάλειπτη προσευχή, που φέρει μέσα στην καρδιά του το μύρο το ακένωτο, τον Χριστό και τέτοιοι ήταν και είναι όλοι οι άγιοι.

«Κύριε, είσαι το μόνο άρωμα της ανθρώπινης ύπαρξης ... Πόσο πλούσια και θαυμαστά αποζημιώνεις τις αφοσιωμένες ψυχές που δεν σε ξεχάσαν νεκρό μέσα στο μνήμα Σου!

Έκανες τις Μυροφόρες γυναίκες φορείς του αγγέλματος της Ανάστασης και της δόξας Σου. ...Εσύ έχρισες τις ζωντανές ψυχές τους με το μύρο της χαράς. Εκείνες που θρηνούσαν το νεκρό Κύριο, έγιναν χελιδόνια της καινούργιας άνοιξης, άγιοι στην ουράνια βασιλεία Σου.

Αναστημένε Κύριε, με τις προσευχές τους ελέησέ μας, σώσε μας, ώστε να σε δοξάζουμε μαζί με τον Πατέρα

και το Άγιο Πνεύμα, την ομοούσια και αδιαίρετη Τριάδα τώρα και πάντα και τους αιώνες των αιώνων. Αμήν» (άγιος Επίσκοπος Νικόλαος Βελιμίροβιτς).

ΑΠΟ ΤΗΝ ΖΩΗ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ

Χρονικόν Ποιμαντικῆς Ἐπισκέψεως Σεβασμ. Δημητριάδος κ. Φωτίου εἰς Ὠκεανίαν καὶ Ν.Α. Ἀσίαν.

Ὁ Σεβασμ. Μητροπολίτης Δημητριάδος κ. Φώτιος ἔφθασεν ἐξ Ἀθηνῶν εἰς τὸ Σύδνεϊ τῆς Αὐστραλίας τὴν Πέμπτην 09/22-01-2026. Τὴν Κυριακὴν Μετὰ τὰ Φῶτα 12/25-01-2026 καθὼς καὶ κατὰ τὴν ἑορτὴν τῆς ἀποδόσεως τῶν Θεοφανείων Τρίτην 14/27-01-2026 ἐλειτούργησεν εἰς τὸν Ἱερὸν Ναὸν Ἁγίων Ἀναργύρων Σύδνεϊ, ἐνῶ καθ' ὅλας τὰς ἡμέρας τῆς παραμονῆς αὐτοῦ εἶχεν συνεργασίαν μετὰ τοῦ Ἐφημερίου Αἰδεσ. Πρεσβυτέρου π. Ἀναστασίου Βενέτη διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν τῶν ποιμαντικῶν προβλημάτων τῆς κοινότητος καὶ ἐπισκέψεις εἰς Ἐνορίας.

Τὴν Τρίτην 14/27-01-2026 μετέβη εἰς τὴν Νοτιανὴν Νῆσον τῆς Νέας Ζηλανδίας, ὅπου κατὰ τὴν ἑορτὴν τοῦ Ἁγίου Ἀντωνίου τοῦ Μεγάλου ἐτέλεσε τὴν θείαν λειτουργίαν εἰς τὸ Παρεκκλήσιον Εἰσοδίων τῆς Θεοτόκου καὶ Ὁσίου Κολουμπάνου εἰς Wanaka.

Ἀκολουθῶς μετέβη εἰς τὸ Ὠκλαντ τῆς Βορείου Νήσου τῆς Νέας Ζηλανδίας ὅπου ἐτέλεσε τὴν Θείαν Λειτουργίαν κατὰ τὴν Κυριακὴν Τελώνου καὶ Φαρισαίου 19-01/01-02-2026 τελέσας καὶ προχείρισιν Ἀναγνώστου (ὁ πρῶτος ἐξ ἀριστερῶν τῆς κατωθι φωτογραφίας).

Ἐκ τῆς Νέας Ζηλανδίας, ὁ Σεβασμ. ἐπεστρεψεν εἰς Αὐστραλίαν καὶ εἰδικώτερον εἰς τὴν Μελβούρνην ὅπου καὶ παρέμεινεν ἐπὶ τρεῖς ἑβδομάδας. Τὸ Σάββατον 25-01/07-02-2026 προέστη τῆς πανηγύρεως τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου εἰς τὸ Bentleigh συλλειτουργοῦντων καὶ τῶν τεσσάρων Ἱερέων τῆς Μελβούρνης: Αἰσεσιμ. Πρωτοπρεσβ. Π. Στυλιανοῦ Παπαδοπούλου, τῶν Πανοσ. Ἱερομονάχων π. Θεοφίλου Δελλαπόρτα καὶ Ἰωάννου Ψάρρη καὶ τοῦ Αἰδεσιμ Πρεσβυτέρου π. Σπυρίδωνος Τάκλα.

Εἰς τὸν αὐτὸν Ἱερὸν Ναὸν ἐτέλεσε τὴν Θ. Λειτουργίαν καὶ κατὰ τὴν Κυριακὴν 26-01/08-02-2026.

Ἐντὸς τῶν ἐπομένων ἡμερῶν μετέβη εἰς Βρισβάνην ὁμοῦ μετὰ τῶν Πανοσ. Ἱερομονάχων π. Θεοφίλου καὶ Ἰωάννου ὅπου προέστη τῆς Θ. Λειτουργίας εἰς τὴν Σερβικὴν Ἱερὰν Μονὴν Ἁγίου Νικολάου, ὁμοῦ μετὰ τοῦ Θεοφιλ. Ἐπισκόπου Βρισβάνης Χριστοφόρου καὶ τοῦ Πανοσιολ. Αρχιμ. Συμεῶν, τῆς Συνόδου Ρωσικῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας τῆς Διασπορᾶς.

Εἰς τὸν ρωσικὸν Ἱερὸν Ναὸν Ἁγίας Σκέπης Yaraville Μελβούρνης (ὑπαγόμενον εἰς τὴν

ήμετέραν δικαιοδοσίαν) εὐρέθη τὸ Σάββατον τῶν ψυχῶν 01/14-02-2026 ὅπου ἡ Θεία λειτουργία ἐτελέσθη ἀγγλιστὶ καὶ σλαβονιστὶ.

Κατὰ τὴν ἑορτὴν τῆς Ὑπαπαντῆς τοῦ Κυρίου, Κυριακὴν 02/15-02-2026, ὁ Σεβασμ. Προέστη τῆς Θ. Λειτουργίας εἰς τὸν Ἱερὸν Ναὸν Ἀποστόλου Παύλου Hawthorn Μελβούρνης μετὰ τῶν Ἐφημερίων τοῦ Ναοῦ π. Στυλιανοῦ καὶ π. Ἰωάννου, τελέσας καὶ προχειρίσιν Ἀναγνώστου.

Τὴν ἑορτὴν τοῦ Μεγάλου Φωτίου ἐώρτασεν ὁ Σεβασμ. εἰς τὸν Ἱ. Ναὸν Ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου εἰς τὸ Bentleigh, συμπαραστατούμενος ὑπὸ τοῦ Ἱεροῦ Κλήρου τῆς Μελβούρνης.

Τὴν Κυριακὴν τῆς Τυρινῆς 09/22-02-2026 προέστη τῆς Θ. Λειτουργίας εἰς τὴν ἀγγλόφωνον Ἱεραποστολὴν τοῦ Τιμίου Σταυροῦ εἰς Kew Μελβούρνης.

Ὁ Σεβασμ. Μητροπολίτης Δημητριάδος κ. Φώτιος τὴν Καθαρὰν Δευτέραν 10/23-02-2026 ἀνεχώρησεν ἐξ Αὐστραλίας καὶ ἀφίχθη εἰς Τζακάρταν Ἰνδονησίας ὅπου τὸ ἑσπέρας τῆς αὐτῆς ἡμέρας ἐπεσκέφθη τὰς Ἐνορίας τῆς εὐρυτέρας περιοχῆς τῆς Πρωτευούσης. Εἰς ἀπάσας τὰ ἐπισκέψεις κατὰ τὴν ὑποδοχὴν περιέβαλον περὶ τὸν τράχηλον τοῦ Σεβασμιωτάτου καὶ Θεοφιλεστάτου στεφάνους μετ' εὐωδῶν ἀνθέων.

Τὴν Καθαρὰν Τρίτην 11/24-02-2026 τὸ πρωῒ ὁ Σεβασμ. Δημητριάδος μετὰ τοῦ Θεοφιλ. Νικοπόλεως καὶ τῆς ἡγεσίας τῆς Ἰνδονησιακῆς Ὁρθόδοξου Ἐκκλησίας μετέβησαν δι' ἐπίσκεψιν εἰς τὸν Ὑπουργὸν Ἱεροσκημάτων τῆς Ἰνδο-

νησίας, συζητήσαντες διοικητικὰ ζητήματα. Ἀξιοσημεῖωτον ὑπῆρξε τὸ ἐνδιαφέρον τοῦ κ. Ὑπουργοῦ νὰ μάθῃ περισσότερα διὰ τὴν Ὁρθόδοξον Ἐκκλησίαν, καθὼς ἐζήτησε νὰ τοῦ σταλοῦν σχετικὰ βιβλία καὶ ἐνημερωτικὸν ὑλικόν.

Ἐν συνεχείᾳ, ἀμέσως μετὰ τὴν συνάντησιν μετὰ τοῦ Ὑπουργοῦ Ἱεροσκημάτων ὁ Σεβασμ. Δημητριάδος μετέβη εἰς τὸ Ξενοδοχεῖον Ἰντερκοντινένταλ τῆς Τζακάρτας ὅπου προήδρευσεν εἰς τὴν Σύναξιν τοῦ Ἱεροῦ Κλήρου τῆς Ἰνδονησίας, κατὰ τὴν ὁποίαν συνεζητήθησαν ἀρκετὰ πρακτικὰ καὶ ποιμαντικὰ θέματα καὶ καθωρίσθησαν τὰ ὅρια τῶν σχέσεων ἡμῶν πρὸς ἑτεροδόξους καὶ ἑτεροθρήσκους: ὅτι ὀφείλομεν μὲν ἀγάπην πρὸς ὅλους τοὺς ἀνθρώπους ὡς εἰκόνας Θεοῦ, ἀλλὰ ταυτοχρόνως ὀφείλομεν νὰ τηρῶμεν ἀπαρεγκλίτως τοὺς σχετικούς Ἱεροὺς Κανόνας, οἱ ὅποιοι καὶ ἀνεγνώσθησαν εἰς ἐπήκοον πάντων.

Ἡ ἀποστολὴ τοῦ Σεβασμιωτάτου ὠλοκληρώθη μὲ τὴν ἐπίσκεψιν αὐτοῦ εἰς τὴν προσφάτως προσχωρήσασαν ἐκ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου Ὁρθόδοξον Χριστιανικὴ Κοινότητα τοῦ Μεντὰν τῆς Σουμάτρας, ἡ ὁποία διαθέτει σχολικὴν μονάδα ὄλων τῶν βαθμίδων -ἀπὸ Νηπιαγωγείων μέχρι καὶ Θεολογικὴν Σχολήν, ἀφίχθεις τὴν Τετάρτην 12/25-02-2026.

Εἰς τὴν σχολικὴν μονάδα «Ἡ Ἁγία Σοφία», τὴν πρωΐαν τῆς Πέμπτης 13/26-02-2026 500 μαθηταὶ μετὰ τῶν διδασκάλων αὐτῶν παρατεταγμένοι εἰς τὸ προαύλιον ὑπεδέχθησαν τὸν Σεβασμιώτατον ἄδοντες ἑλληνιστὶ τὸν στίχον ἐκ τῆς ἐπιστολῆς τοῦ Ἀπ. Παύλου πρὸς Φιλιππισίους Δ' 4: « Χαίρετε ἐν Κυρίῳ πάντοτε· πάλιν ἐρῶ, χαίρετε». Κατὰ τὴν ὑποδοχὴν περιέβαλον τὸν Σεβασμιώτατον καὶ ἅπαντας τοὺς Κληρικούς, ὄχι μόνον μετὰ τῶν ἀνθίνων στεφάνων, ἀλλὰ καὶ μετὰ τοῦ λεγομένου "ulos",

ένος χειροποιήτου παραδοσιακού ύφασματος τὸ ὁποῖον τοποθετοῦν εἰς τοὺς ὤμους κάθε τιμωμένου προσώπου.

Τὰ παιδιά, εὐτάκτως, δίχως νὰ διαλύσουν τὴν παράταξιν προσήρχοντο ὑφ' ἑνὸς ζυγοῦ διὰ νὰ λάβουν εὐλογία ὑπὸ τοῦ Σεβασμ. καὶ ἀπάντων τῶν Κληρικῶν, δίχως νὰ παύσουν τὴν ὠδὴν τοῦ προαναφερθέντος στίχου, ἐν εἶδει ἐμβατηρίου.

Ἐν συνεχείᾳ ἅπαντα τὰ παιδιά κατὰ τάξιν, παρουσίασαν πολιτιστικὰς ἐκδηλώσεις μετὰ παραδοσιακῶν τοπικῶν χορῶν καὶ τραγουδιῶν ἐνδεδυμένα μετὰ παραδοσιακῶν ἐνδυμασιῶν καὶ ὁ Σεβασμιώτατος προσεφώνησεν αὐτά, ἐπαινῶν τὸ ἔργον τοῦ σχολείου τὸ ὁποῖον φέρει καταλλήλως τὸ ὄνομα τῆς Σοφίας τοῦ Θεοῦ, εὐχηθεὶς εἰς αὐτὰ νὰ ἀποκτήσουν πράγματι τὴν Θεϊάν Σοφίαν.

Ἀκολουθῶς ὁ Σεβασμιώτατος μεθ' ἀπάντων τῶν Κληρικῶν, μετέβησαν εἰς τὴν Θεολογικὴν Σχολὴν τοῦ Ἀποστόλου Παύλου (εἰς τὴν ὁποίαν φοιτοῦν 75 φοιτηταί), ἐξεναγήθησαν εἰς τὰς ἐγκαταστάσεις αὐτῆς καὶ συμμετεῖχον εἰς σύσκεψιν μετὰ τῶν 25 μελῶν τοῦ διδακτικοῦ καὶ διοικητικοῦ προσωπικοῦ. Συνεζητήθη ἡ ἀναμόρφωσις τοῦ προγράμματος σπουδῶν αὐτῆς ἐπὶ τὸ παραδοσιακώτερον ἀπὸ τοῦ νέου ἀκαδημαϊκοῦ ἔτους.

Τὴν Παρασκευὴν 14/27-02-2026 ὁ Σεβασμιώτατος παρέστη εἰς τὴν ἀκολουθίαν τῶν χαιρετισμῶν τῆς Θεοτόκου εἰς τὴν Ἱερὰν Μονὴν Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου πλησίον τοῦ σχολικοῦ συγκροτήματος τοῦ Μεντάν.

Τὸ Σάββατον 15/28-02-2026 ὁ Σεβασμιώτατος μετεῖχε εἰς Συνέδριον διὰ τὸν Ἀπόστολον Παῦλον εἰς αἶθουσαν ξενοδοχείου τοῦ Μεντάν, ἐκφωνήσας σχετικὴν εἰσήγησιν.

Τὴν Κυριακὴν τῆς Ὁρθοδοξίας 16-02/01-03-2026 ὁ Σεβασμιώτατος ἐώρτασε εἰς τὴν Ἐκκλησίαν τῆς Ἁγίας Αἰκατερίνης τοῦ Μεντάν, πλησίον καὶ αὐτῆ τοῦ σχολικοῦ συγκροτήματος, ὅπου διὰ πρώτην φορὰν ἀνεγνώσθη τὸ Συνοδικὸν τῆς Ὁρθοδοξίας.

Μετὰ τὸ πέρας τῆς λειτουργίας οἱ Ἐνορίται τοῦ Μεντάν ἐδώρησαν εἰς τὸν Σεβασμιώτατον ἐν ἀκόμῃ "ulos" φέρον ἁγιογραφίαν τοῦ Μεγάλου Φωτίου, ἔργον ἑνὸς τοπικοῦ Ἁγιογράφου, τοῦ Σαμουήλ (πρῶτος ἐκ δεξιῶν).

Εἰς τὸ σημεῖον τοῦ ὠλοκληρώθη ἡ ἐπίσκεψις τοῦ Σεβασμιωτάτου εἰς τὴν Ἰνδονησίαν, πλὴν ὁμως λόγω τοῦ πολέμου εἰς τὸν Περσικὸν Κόλπον ἡ πτήσις διὰ τὴν ἐπιστροφὴν αὐτοῦ ἐν Ἑλλάδι ἠκηρώθη, ὅποτε ἠκολούθησε τὴν ἀντίστροφον ὁδὸν, μεταβάς ἐξ Ἰνδονησίας εἰς Η.Π.Α. (Νέαν Ὑόρκην) μέσω Ταϊβάν. Κατὰ τὴν παραμονὴν αὐτοῦ εἰς Ν. Ὑόρκην ἐλειτούργησεν εἰς τὸν Καθεδρικὸν Ναὸν Ἁγίας Μαρκέλλης Ν. Ὑόρκης τὴν Κυριακὴν τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Παλαμᾶ 23-02/08-03-2026.

Ὁ Σεβασμιώτατος ἐπέστρεψεν ἐκ Νέας Ὑόρκης εἰς Ἀθήναν τὴν Τρίτην 25-02/10-03-2026.

Εορτὴ Ἁγίου Γρηγορίου Παλαμᾶ στην Ἔτνα Καλιφορνίας

Ἡ μνήμη του Ἁγίου Γρηγορίου Παλαμᾶ εορτάστηκε τὴν Β' Κυριακὴ των Νηστειῶν, 23-2/8-3-2026, στὴν Ι. Μονὴ Ἁγίου Γρηγορίου Παλαμᾶ στὴν Ἔτνα τῆς Καλιφόρνιας τῶν Η.Π.Α., με ἀρχιερατικὴ Θ. Λειτουργία ἀπὸ τον Σεβασμ. Επίσκοπο Ἔτνα καὶ Πόρτλαντ κ. Αὐξέντιο.

Ἐλαβε μέρος ὁ τοπικὸς Κλήρος. Ἐκτός της Ἀνδρώας μοναστικῆς Ἀδελφότητος, συμμετείχαν Μοναχὲς τῆς Ι. Μονῆς Ἁγίας Ελισάβετ τῆς Μεγάλης Δουκίσσης τῆς Ρωσίας, ἐνορίτες του Ι. Ναοῦ Ἁγίων Κυπριανοῦ καὶ Ιουστίνης Ἐτνας, μέλη καὶ σπουδαστές της Θεολογικῆς Σχολῆς Ἁγίου Φωτίου του Μεγάλου καὶ προσκυνητές που εἶχαν ταξιδέψει ἀπὸ μακρινὰ μέρη, ὅπως τὴν Αἰόβα ἢ ἀκόμα καὶ τὴν Ἑλλάδα.

Εόρτια τράπεζα μετά την Θ. Λειτουργία παρετέθη στην Σχολή του Αγίου Φωτίου στην Έτνα, υπό την ευθύνη της Αδελφότητας της Αγίας Ελισάβετ.

Κυριακή των Βαΐων στις Αχαρνές

Την Κυριακή των Βαΐων, 23-3/5-4-2026, η καθιερωμένη Εορτή της Ι. Μητροπόλεως Αττικής και Βοιωτίας τελέσθηκε με λαμπρότητα, συμπεριλαμβανομένου και του εορτασμού της Επετείου των 200 ετών από της ηρωϊκής Εξόδου του Μεσολογγίου του 1826.

Για την σημαντική αυτή εθνική Επέτειο ειδική Εκδήλωση είχε διοργανώσει η τοπική Ι. Μητρόπολη το απόγευμα της παραμονής στον Προσκυνηματικό Ι. Ναό της Παναγίας Σουμελά στον Ασπρόπυργο.

Στον Καθεδρικό Ναό του Αγίου Νικολάου το πρωί της Κυριακής των Βαΐων στον Όρθρο χοροστάτησε ο Σεβασμ. Μητροπολίτης Θεσσαλονίκης κ. Γρηγόριος και στην Θ. Λειτουργία προεξήρχε ο τοπικός Ιεράρχης Σεβασμ. Μητροπολίτης Αττικής και Βοιωτίας κ. Χρυσόστομος, ο οποίος εκφώνησε και τον Πανηγυρικό της ημέρας.

Ακολούθησε μεγαλειώδης Λιτανεία Κλήρου και Λαού της Εικόνας της Βαϊφόρου και πίνακος της Εξόδου του Μεσολογγίου.

Συμμετείχαν στρατιωτικό άγημα, Φιλαρμονικές, εκαντοντάδες παιδιών των κατηχητικών σχολείων με παραδοσιακές ενδυμασίες, τοπικές αρχές κλπ.

Στην κεντρική πλατεία Αχαρνών έγινε δέηση στο μνημείο του τοπικού οπλαρχηγού της Επανάστασης Δημητρίου Μητρομάρα και ομιλία από τον Δήμαρχο Αχαρνών κ. Σπ. Βρεττό. Ακολούθησε κατάθεση στεφάνων και ανάκρουση του Εθνικού Ύμνου. Τέλος, έγινε επιστροφή στον Άγιο Νικόλαο όπου και η Απόλυση.

Η Θεομητορική εορτή του Εὐαγγελισμού τῆς Θεοτόκου

Η μεγάλη Θεομητορική Έορτή τοῦ Εὐαγγελισμού τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου εορτάστηκε ὀρθοδόξως τὴν Μεγάλη Τρίτη, 25-03/7-04-2026.

Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Πειραιῶς καὶ Σαλαμῖνος κ. Γερόντιος προέστη τῶν ἱερῶν Ἀκολουθιῶν τῆς παραμονῆς καὶ τῆς κυριωνύμου ἡμέρας στὸν Ἱερό Ναὸ Εὐαγγελισμού τῆς Θεοτόκου στὸν Καραβᾶ Πειραιῶς.

Στὸν Ἱερό Ναὸ Εὐαγγελισμού τῆς Θεοτόκου Θηβῶν ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ἀττικής καὶ Βοιωτίας κ. Χρυσόστομος χοροστάτησε στὸν Πανηγυρικό Ἐσπερινὸ καὶ ἀνήμερα τέλεσε τὴν Ἀρχιερατικὴ Θεία Λειτουργία.

Στὴν Καβάλα πανηγύρισε ὁ ὁμώνυμος Ἱερός Ναός, ὅπου τῶν Ἀκολουθιῶν προεξήρχε ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Φιλίππων καὶ Μαρωνείας κ. Ἀμβρόσιος.

Ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Λαρίσης και Πλαταμῶνος κ. Κλήμης προέστη τῆς πανηγύρεως τοῦ Καθεδρικοῦ Ναοῦ Εὐαγγελιστρίας Λαρίσης.

Στὸν Καθεδρικό Ναὸ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου Χαλκίδος μετέβη ὁ Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος Ταλαντίου κ. Καλλίνικος ὅπου καὶ προεξήρχε τῆς ἱεραῆς Πανηγύρεως.

Ἐπίσης, πανηγύρισαν καὶ ὁ Ἱεροὶ Ναοὶ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου Κολωνοῦ Ἀθηνῶν, Κέρτεζης Καλαβρύτων, Ζευγολατιοῦ Κορινθίας, Μελισσοχωρίου Θηβῶν, καθὼς καὶ ἡ Ἱερά Μονὴ Μεγαλόχαρης Ὁρωποῦ.

Δευτέρα τῆς Διακαινησίμου στό Ἄργος

Τὴν Δευτέρα τοῦ Πάσχα, 31-03/13-04-2026, πραγματοποιήθηκε Ἀναστάσιμη Ἀρχιερατικὴ Θεία Λειτουργία στὴν Ἱερά Μονὴ Γεννήσεως τοῦ Χριστοῦ στό Ἄργος ὑπὸ τοῦ Θεοφιλ. Ἐπισκόπου Ταλαντίου κ. Καλλίνικου, συμπαραστατομένου ὑπὸ τοῦ Ἐφημερίου τῆς Μονῆς Αἰδ/του Πρωτ. π. Στυλιανοῦ καὶ τοῦ Αἰδ. Πρεσβ. π. Εὐαγγέλου.

Μετὰ τὸ πέρασ τῆς Θ. Λειτουργίας, πραγματοποιήθηκε Λιτάνευσις τῆς ἱ. Εἰκόνας τῆς Παναγίας τῆς Φανερωμένης, καθὼς καὶ ἡ Ἀκολουθία τοῦ μ. Ἀγιασμοῦ καὶ ἡ προσκύνηση

τῶν ἱερῶν Λειψάνων στὴν Φιάλη στὸν αὐλίο χώρο τῆς Μονῆς. Τέλος δὲ παρετέθη πασχαλινὴ τράπεζα πρὸς ὅλους τοὺς προσκυνητὲς ποὺ προσήλθαν.

Πανηγύρεις Ζωδόχου Πηγῆς

Τὴν Παρασκευὴ τῆς Διακαινησίμου, 04/17-04-2026, ἑορτῆ τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου τῆς Ζωδόχου Πηγῆς, πανηγύρισαν Ναοὶ καὶ Μονές τῆς Ἐκκλησίας μας.

Στὴν πανηγυρίζουσα Ἱερά Μονὴ Ζωδόχου Πηγῆς Ἄνω Συχαίνῶν Πατρῶν στὸν πανηγυρικό Ἑσπερινὸ τῆς παραμονῆς χοροστάτησε ὁ Θεοφιλ. Ἐπίσκοπος Ταλαντίου κ. Καλλίνικος, ὁ ὁποῖος καὶ ἐκφώνησε ἐόρτια ὁμιλία.

Ἀνήμερα στὸν Ὁρθρο καὶ στὴν Ἀρχιερατικὴ Θεία Λειτουργία προέστη ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Καλλίνικος συμπαραστατούμενος ὑπὸ τοῦ Θεοφιλ. Ἐπισκόπου Ταλαντίου κ. Καλλίνικου, τῶν Παν/των Ἀρχιμανδριτῶν π. Ἀθανασίου, π. Χριστοδούλου καὶ π. Γρηγορίου καὶ τοῦ Ἱεροδιακόνου π. Θεοκλήτου. Τὸν πανηγυρικό τῆς ἡμέρας ἐκφώνησε ὁ Παν/τος π. Χριστόδουλος.

Μετὰ δὲ τὸ πέρασ τῆς Θείας Λειτουργίας πραγματοποιήθηκε Λιτανεία πέριξ τῆς Μονῆς. Τέλος δὲ ἡ φιλόξενος Ἀδελφότης ὑπὸ τὴν Γερόντισσα Νικολία παρέθεσε τράπεζα πρὸς ὅλους.

Ἐπίσης, πανηγύρισαν τὸ Ἱερό Παρεκκλήσιο Ζωδόχου Πηγῆς τῆς Ἱεραῆς Μονῆς Γενεθλίου τοῦ Προδρόμου Λουτρακίου, ὅπου τὴν Θεία Λειτουργία τέλεσε ὁ Παν/τος Ἱερομ. π. Ἀβέρκιος,

καθώς και τὸ Παρεκκλήσιο Ζωοδόχου Πηγῆς στὴν Κάρυστο, ὅπου τὴν Θεία Λειτουργία τέλεσε ὁ Παν/τος Αρχιμ. π. Ἰωάννης.

Στὴν Ἱερά Μονή του Ἁγίου Μηνά στὴν Ἀμφιάλη ἱερούργησε ἀνήμερα τῆς εορτῆς τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς ὁ Σεβασμ. Πειραιῶς καὶ Σαλαμίνος κ. Γερόντιος, συλλειτουργοῦντων τοῦ εφημερίου τῆς Μονῆς, Αρχιμανδρίτου π. Στεφάνου Τσίκουρα, καὶ τοῦ Ἱερομονάχου π. Χρυσοστόμου Σίδερη.

Στὴν Ἱ. Μητρόπολη Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας ἡ Θεομητορική Πανήγυρη τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς εορτάσθηκε στο ἐπ' ὄνοματι αὐτῆς τιμῶμενο Καθολικό τῆς Ἱεράς Μονῆς Παναγίας Κοσμοσώτειρας Κρυνερίου, ὅπου τῶν ἱερῶν Ἀκολουθιῶν προέστη ὁ Σεβασμ. Ποιμενάρχης κ. Χρυσόστομος.

Στο δε Ἀρχιερατικό Συλλεΐτουργο συνιερούργησε ὁ Σεβασμ. Θεσσαλονίκης κ. Γρηγόριος. Τὸν θεῖο λόγο κήρυξε ὁ Σεβασμ. Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας κ. Χρυσόστομος.

Πρὸ τῆς ἀπολύσεως, πραγματοποιήθηκε λιτανεΐα στὸν αὐλεῖο χῶρο τῆς Μονῆς χάριν εὐλογίας καὶ ἁγιασμοῦ καὶ οὕτως ἔλαβε πέρας ἡ ἱερά πανήγυρις τῆς Θεομήτορος.

Ἐπίσης, ἐόρτασε ὁ ὁμώνυμος Ναὸς στὸ χωριὸ Ἅγιοι Ἀνάργυροι πλησίον τῆς πόλεως Λαρίσης. Τὴν Θ. Λειτουργία τέλεσε ὁ Πρωτ. π. Γεώργιος Κοντοθανάσης, ὁ δὲ Σεβ/τος Μητροπολίτης Λαρίσης καὶ Πλαταμῶνος κ. Κλήμης χοροστάτησε καὶ κήρυξε τὸν θεῖο λόγο. Στὸ τέλος, ἔγινε περιφορὰ γύρω ἀπὸ τὸν Ναὸ καὶ τελέσθη ἡ Ἀρτοκλασία, κατόπιν δὲ διενεμήθη τὸ Ἀντίδωρο καὶ ἐδόθησαν κεράσματα στοὺς πιστοὺς ποὺ προσήλθαν ἀπὸ τὴν περιοχὴ καὶ εὐρύτερα.

Λιτάνευση τοῦ Ταξιάρχου στα Νένητα

Τὴν Κυριακὴ τῶν Μυροφόρων, ὁ Σεβ. Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας κ. Χρυσόστομος προεξήρχε στὴν Θ. Λειτουργία στὴ Μονὴ Ταξιάρχων στα Νένητα Χίου. Παρέστη συμπροσευχόμενος ὁ Σεβ. Θεσσαλονίκης κ. Γρηγόριος.

Τοὺς ἱερούς ὕμνους ἀπέδωσε κλιμάκιο γυναικῶν τῆς Χορωδίας «Ὑμνωδοί» τῆς Μητροπόλεώς μας, ὑπὸ τὴν διεύθυνση τῆς Μαρίας Παπαδοπούλου, γεγονός που προσέδωσε μεγάλη χαρὰ στους εὐλαβεῖς κατοίκους τοῦ νησιοῦ.

Ἀκολούθως, πραγματοποιήθηκε ἡ ἐξοδος τῆς χαριτόβρυτης εἰκόνας τοῦ Ἀρχαγγέλου καὶ ἡ πάνδημη λιτάνευσή του μέσα ἀπὸ τα σοκάκια ὅλου τοῦ γραφικοῦ χωριοῦ, με τὴν συμμετοχὴ ἐνδεδυμένων ἐκκλησιαστικῆς καὶ παραδοσιακῆς φορεσιῆς νέων καὶ νεανίδων, καὶ με τὴν συνοδεία τῆς Φιλαρμονικῆς τοῦ Δήμου καὶ τῶν ἀναστάσιμων ὕμνων ἀπὸ τὸν γυναικεῖο χορὸ καὶ τοπικοὺς ἱεροψάλτες.

Με τὴν ἐπιστροφή στὴν Μονὴ εψάλτη δέηση, ἔγινε ἡ ἀπόλυση καὶ οἱ πιστοὶ εἶχαν τὴν εὐκαιρία νὰ περάσουν κάτωθεν τῆς εἰκόνας, χάριν εὐλογίας.

Τριήμερη προσκυνηματική επίσκεψη στην Χίο

Με αφορμή την εορτή των Μυροφόρων και την Λιτανεία της θαυματουργού Εικόνας του Αρχαγγέλου Μιχαήλ στο χωριό των Νενήτων, όπου μάλιστα την παραμονή στον Εσπερινό τελέσθηκε και η Κουρά στο Μέγα Σχήμα της Μοναχής Φιλοθέης στην Μονή του Ταξιάρχη, πραγματοποιήθηκε τριήμερη προσκυνηματική επίσκεψη κλιμακίου του γυναικείου χορού της Ι. Μητροπόλεως Αττικής και Βοιωτίας και ετέρων μελών της εν Αττική παροικούσης Εκκλησίας μας στην μυροβόλο Χίο.

Η προσκυνηματική ομήγυρη με πρωτεύοντα τον Τοποτηρητή της περιοχής Σεβασμ. Ποιμενάρχη κ. Χρυσόστομο και με την εκλεκτή συνοδεία του Ηγουμένου της Ι. Μονής Αγίων Πατέρων Γέροντος Αθανασίου, είχε την ευκαιρία να επισκεφθεί ιστορικά μοναστικά καθιδρύματα και αξιοθαύμαστες περιοχές της νήσου.

Σε κάποιες από τις εξορμήσεις, στην ως άνω χορεία των προσκυνητών εντάχθηκαν ο Σεβασμ. Θεσσαλονίκης κ. Γρηγόριος και η Ηγουμένη της Ι. Μονής Οσίας Ειρήνης Χρυσοβαλάντου Λυκοβρούσεως Γερόντισσα Παϊσία. Συγκεκριμένα, πραγματοποιήθηκαν επισκέψεις στις Ιερές Μονές Παμμεγίστων Ταξιαρχών Νενήτων, Αγίου Κωνσταντίνου Φραγκοβουνίου, Αγίας Ματρώνης Μέσα Διδύμων, Αγίων Πατέρων Προβατείου Όρους, στην Νέα Μονή, στον μεγαλοπρεπή Ναό των Ταξιαρχών εντός της καστροπολιτείας των Μεστών, στο Πυργί με τα εντυπωσιακά σχέδια στους τοίχους των κτηρίων, στον επιβλητικό Ανάβατο καθώς και στο σύγχρονο μουσείο μαστίχας.

Έγκαίνια Ίερού Ναού Αγίων Πάντων Καλαμάτας

Τὸ Σάββατο, 19-04/02-05-2026, μνήμη τῶν Αγίων Ίερομάρτυρος Παφνουτίου καὶ Αγαθαγγέλου τοῦ Ἐσφιγμενίτου, πραγματοποιήθηκαν μὲ ἐκκλησιαστικὴ λαμπρότητα καὶ εὐταξία τὰ ἐγκαίνια τοῦ Ίερού Ναοῦ Αγίων Πάντων στὴν πόλη τῆς Καλαμάτας ὑπὸ τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Καλλινίκου μὲ τὴν συμμετοχὴ τοῦ Θεοφιλ. Ἐπισκόπου Ταλαντίου κ. Καλλινίκου. Ἀφ' ἑσπέρας ἔγινε ἡ ὑποδοχὴ καὶ ὁ εὐτρεπισμὸς τῶν Αγίων Λειψάνων τοῦ Ἁγίου Ίερομάρτυρος Χαραλάμπους, τοῦ Ἁγίου Παντελεήμονος, τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Μαύρας καὶ τῶν Ὁσιομαρτύρων Νικολάου τοῦ ἐν Βουνένοις καὶ Αγαθαγγέλου τοῦ Ἐσφιγμενίτου. Ἐν συνεχείᾳ, ἐψάλη ὁ Ἐσπερινὸς τῶν Ἐγκαίνιων χοροστατοῦντος τοῦ Θεοφιλ. Ἐπισκόπου Ταλαντίου κ. Καλλινίκου.

Ἀνήμερα μετὰ τὸν Ὅρθρο, πὺ ψάλλθηκε νωρὶς τὸ πρῶν, ξεκίνησε ἡ Τελετὴ τῶν Ἐγκαίνιων. Μετὰ τὸ πέρασ τῆς λαμπρᾶς καὶ μεγαλειώδους Τελετῆς, ἄρχισε ἡ Ἀρχιερατικὴ Θεία Λειτουργία προεξάρχοντος τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου μας μὲ τὴν συμμετοχὴ τοῦ Θεοφιλ. κ. Καλλινίκου, τῶν Παν/των Ἀρχιμανδριτῶν π. Χριστοδούλου καὶ π. Γρηγορίου, τῶν Παν/των Ίερομονάχων π. Διονυσίου, π. Ἀβερκίου καὶ π. Συμεῶνος, τῶν Αἰδ/των Πρεσβυτέρων π. Δημητρίου καὶ π. Νικολάου καὶ τοῦ Ίεροδιακόνου π. Θεοκλήτου.

Κατὰ τὴν Ἀπόλυση ὁ Μακαριώτατος ἀναφέρθηκε στὴν ἱστορία τοῦ ἄρτι ἐγκαινισθέντος Ἱεροῦ Ναοῦ τῶν Ἁγίων Πάντων καθὼς καὶ στὸν μακαριστὸ κτίτορα π. Κωνσταντῖνο Παπαλεξανδρόπουλο καὶ ἔκανε τὶς δέουσες εὐχαριστίες.

Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Θεσσαλονίκης κ. Γρηγόριος ἀφ' ἑσπέρας χοροστάτησε στὸν Ἀρχιερατικὸ Ἑσπερινὸ καὶ προέστη τῆς Ἱερᾶς Λιτανείας στὸν Ἱερὸ Ναὸ Ἁγίου Γεωργίου Θέρμης Θεσσαλονίκης, ἐνῶ ἀνήμερα τῆς Ἀρχιερατικῆς Θείας Λειτουργίας καὶ Ἱερᾶς Λιτανείας στὸν ὁμώνυμο Ἱερὸ Ναὸ στὴν Κατερίνη.

Ἡ ἐορτὴ τοῦ Ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Γεωργίου τοῦ Τροπαιοφόρου

Με λαμπρότητα ἐορτάστηκε τὴν Τετάρτη τῆς Μεσοπεντηκοστῆς, 23-04/6-05-2026, ἡ μνήμη τοῦ Ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Γεωργίου τοῦ Τροπαιοφόρου ἀνά τὴν ἐλλαδικὴ ἐπικράτεια.

Στὸν Ἱερὸ Ναὸ Ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Γεωργίου Κερατσινίου Πειραιῶς τῶν ἱερῶν Ἀκολουθιῶν τῆς παραμονῆς καὶ τῆς κυριωνύμου ἡμέρας προεξήρχε ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Πειραιῶς καὶ Σαλαμῖνος κ. Γερόντιος.

Στὸν Ἱερὰ Μονὴ Ἁγίου Γεωργίου στὸ χωριὸ Ἅγιος Κωνσταντῖνος Φαρσάλων τῶν ἱερῶν Ἀκολουθιῶν προέστη ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Λαρίσης καὶ Πλαταμῶνος κ. Κλήμης.

Στὸν Ἱερὸ Ναὸ Ἁγίου Γεωργίου στὴν Κάρυστο Εὐβοίας τῆς Ἀρχιερατικῆς Θείας Λειτουργίας προέστη ὁ Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος Ταλαντίου κ. Καλλίνικος.

Στὸν Ἱερὸ Ναὸ Ἁγίου Γεωργίου Ἄνω Λιοσίων Ἀττικῆς στὸν πανηγυρικὸ Ἑσπερινὸ καὶ στὴν Ἱερὰ Λιτανεία προέστη ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας κ. Χρυσόστομος, ὁ ὁποῖος ἀνήμερα λειτούργησε στὸν ἐπίσης ἐορτάζοντα Ναὸ τοῦ Ἁγίου Γεωργίου στοὺς Θρακομακεδόνες Ἀττικῆς.

ΠΕΝΘΗ

Ἡ Ἐξόδιος Ἀκολουθία καὶ ἡ Ταφή τοῦ μακαριστοῦ π. Ἀκακίου Μπαρόλα

Τὴν Παρασκευὴ τῆς Διακαινησίμου, 4/17-04-2026, ἐκοιμήθη ἐν Κυρίῳ ὁ πολὺς Ἀρχιμανδρίτης π. Ἀκάκιος Μπαρόλας, σὲ ἡλικία 99 ἐτῶν.

Ἡ Ἐξόδιος Ἀκολουθία καὶ ἡ Ταφή τοῦ μακαριστοῦ Γέροντος Ἀκακίου τελέσθηκε στὴν Ἱερὰ Μονὴ Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτῆρος στὴν Μουρτερὴ Εὐβοίας ὑπὸ τοῦ Θεοφιλ. Ἐπισκόπου Ταλαντίου κ. Καλλινίκου, μὲ τὴν συμμετοχὴ τοῦ Παν/του Ἱερομονάχου π. Δωροθέου, πνευματικοῦ τέκνου καὶ ὑποτακτικοῦ τοῦ μακαριστοῦ Γέροντος, ὁ ὁποῖος τὸν γηροκόμησε ἕως τέλους, τοῦ Αἰδ. π. Νικολάου καὶ τῶν Διακόνων π. Θεοκλήτου καὶ π. Μιχαήλ.

Ἐπικήδειο λόγο ἐκφώνησε ὁ Θεοφιλέστατος ἀναφερόμενος στὴν προσωπικότητα καὶ τὶς ἀρετὲς τοῦ μακαριστοῦ ἀσκητικοῦ Γέροντος.

Ἡ μνήμη του ἄς εἶναι αἰώνια!

Σύντομο Βιογραφικὸ μακαριστοῦ π. Ἀκακίου

Ὁ γέροντας Ἀκάκιος, κατὰ κόσμον Νικόλαος Μπαρόλας, γεννήθηκε στὴν Μουρτερὴ Εὐβοίας στίς 24-07-1927. Ἦταν τὸ ἕκτο παιδί ἀπὸ τὰ ἑπτὰ τοῦ Δημητρίου καὶ τῆς Μαρίας. Τελείωσε τὸ Γυμνάσιο στὸ ὄρφανοτροφεῖο τῆς Κύμης. Κατόπιν ἐκπλήρωσε τὶς στρατιωτικὲς του ὑποχρεώσεις καὶ μετὰ τὴν ἀπόλυσή του ἐργάστηκε γιὰ λίγο ὡς ἀγρότης καὶ ὡς ἐργάτης. Τὸ 1953 πῆγε νὰ μονάσει στὸ Μέγα Σπήλαιο στὰ Καλάβρυτα. Ὁ τότε Μητροπολίτης τοῦ νέου ἡμερολογίου Καλαβρύτων καὶ Αἰγιαλείας Ἀγαθόνικος τὸν ἔκρινε μοναχὸ μὲ τὸ ὄνομα Ἀγαθόνικος στίς 15/8/1953. Τὴν ἐπόμενη χρονίᾳ τὸν χειροτόνησε Διάκονο. Τὸ 1967 μὲ ἀδεία τῆς Μητροπόλεως ὁ Ἱεροδιάκονος Ἀγαθόνικος πῆγε νὰ ἡσυχάσει στὸ Ἅγιον Ὄρος. Στὴν ἀρχὴ ἔμεινε στὴν περιοχὴ τῶν Κausοκαλυβίων ὅπου ἐκάθη μεγαλόσχημος μοναχὸς καὶ ὀνομάστηκε Ἀκάκιος, πρὸς τιμὴν τοῦ Ἁγίου Ἀκακίου τοῦ Κausοκαλυβίτου, ὑπὸ τοῦ Γέροντος Παντελεήμονος. Ἐκεῖ, κατόπιν προσευχῆς, μὲ θαυ-

μαστὴ ἐπενέργεια τῆς Χάριτος ἐστράφη στὸν ἱερὸ Ζῆλο, διακόψας τὴν κατάκριτο κοινωνία μετὰ τῶν μνημονευτῶν, ἀκολουθῆσας τὴν ὁμολογιακὴ ὁδὸ ἐντὸς τῶν Πατερικῶν καὶ Κανονικῶν πλαισίων. Τὸ 1968 δέχθηκε γιὰ ὑποτακτικὸ τοῦ τὸν π. Ἀρτέμιο Ἐλευθεριάδη. Ἀργότερα μετώκησαν στὸ ἱερὸν Κελλίον τοῦ Ἁγίου Σάββα στὴν περιοχὴ τῆς Καψάλας.

Τὸ 1981 ἐξῆλθε ἀπὸ τὸ Ἅγιον Ὄρος μετὰ τοῦ π. Ἀρτεμίου καὶ μετὰ πενταετία χειροτονήθηκε Πρεσβύτερος ὑπὸ τοῦ μακαριστοῦ Μητροπολίτου Ὠρωποῦ καὶ Φυλῆς κυροῦ Κυπριανοῦ, ἀνεγείρας τὸ Ἱερὸ Ἠσυχαστήριον Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτῆρος στὴν Μουρτερὴ Εὐβοίας, στὸ ὁποῖο ἔμεινε μέχρι τὴν κοίμησή του.

Ὁ Γέροντας Ἀκάκιος εἶχε τὴν εὐλογία νὰ γνωρίσει πολλὰ ἀπὸ τὶς μεγάλες μορφές, ὅπως καὶ Ἅγίους τοῦ περασμένου αἰῶνος, καὶ

ἀρκετὰ θαυμαστὰ γεγονότα τοῦ συνέβησαν. Εἶθε ὁ Κύριος νὰ τοῦ συγχωρεῖ τὰ ἐκούσια καὶ ἀκούσια πταίσματα καὶ νὰ τὸν ἀναπαύει μετὰ τῶν δικαίων.

Η ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ - ΕΤΟΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ 1928. Δημοσιογραφικὸν ὄργανον τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος. Περίοδος Γ' ἔτος 76ον Τεύχος 1051 Μάρτιος - Ἀπρίλιος 2026. Ἰδρυτής: Ἀνδρέας Βαπορίδης († 1976). Ἐκδότης: Ἡ Α.Μ. ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ.κ. ΚΑΛΛΙΝΙΚΟΣ. Διευθυντής: † Ὁ Δημητριάδος Φώτιος. Διεύθυνσις: Κάνιγγος 32, Τ.Κ. 106 82, ΑΘΗΝΑΙ. Συνδρομαί: Ἐσωτερικοῦ ἐτησίᾳ 15 εὐρώ, Ἐξωτερικοῦ 25 \$ Η.Π.Α. Τιμὴ φύλλου 1 εὐρώ. ISSN: 1107-6763. Ἰδιοκτησία - Κεντρικὴ Διάθεσις: «ΓΕΝΙΚΟΝ ΤΑΜΕΙΟΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ Γ.Ο.Χ. ΕΛΛΑΔΟΣ» ὁδὸς Κάνιγγος 32, Τ.Κ. 106 82, ΑΘΗΝΑΙ. Τηλ.: 2103828280 - Fax: 2103847365, www.ecclesiagoc.gr, e-mail: ecclesiagoc@gmail.com Τὰ ἀνυπόγραφα ἄρθρα ἀποδίδονται εἰς τὴν διεύθυνσιν. Συνδρομαί: Τραπεζικὸς Λογαριασμὸς Γενικοῦ Ταμείου Ἐκκλησίας Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος εἰς Ἐθνικὴν Τράπεζαν (IBAN): GR030110040000004029602812, ΚΩΔ. SWIFT ΤΡΑΠΕΖΗΣ (BIC): ETHNGRAA